

medmindre andet følger af vandværkets regulativ.

§ 71. Bestemmelserne i § 10, 1. pkt., i lov af 30. november 1857 angående staden Københavns og dens grunds forsyning med vand fra de nye vandværker, §§ 2-4. i lov af 30. november 1857 om beskyttelse af de til Københavns vandvæsen hørende værker, anlæg og beholdere m. v. og §§ 1-3 i lov nr. 60 af 24. april 1896 om beskyttelse af vandforsyningsanlæg er fortsat gældende for de ved denne lovs ikrafttræden bestående ledninger, værker m. v., som hidtil har været omfattet af disse love.

§ 72. De landvæsensretter, der har vandforsyningssager til behandling ved lovens ikrafttræden, tilendebringer sagerne efter de hidtil gældende processuelle regler. Inden-

rigsministeren kan dog bestemme, at sådanne sager inden en vis frist skal overgå til landvæsensretter, der er nedsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. Første udnævnelse af landvæsenskommissærer efter § 4, stk. 2, sker for sådanne tidsrum, at senere udnævnelser kommer til at følge perioder efter § 9, stk. 3, i lov om landvæsensretter.

Stk. 3. De sagkyndige, der er udpeget af indenrigsministeren som teknisk sagkyndige i vandindvindingsager i medfør af § 2, stk. 5, i lov nr. 54 af 31. marts 1926, betragtes som udpeget efter nærværende lovs § 4, stk. 3, således at 6-årsperioden regnes fra nærværende lovs ikrafttræden, og således at forlængelser kan ske.

§ 73. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Et forslag til lov om vandforsyning til afløsning af de nugældende vandforsyningslove blev fremsat første gang af den daværende regering i december 1967 i 1. folketingssamling i folketingsåret 1967-68 (Folketingstidende 1967-68, 1. samling, folketingets forhandlinger sp. 2151-53, jfr. tillæg A sp. 1905-2070), men nåede ikke at komme til 1. behandling. Forslaget blev derefter fremsat uændret af den nuværende regering i februar 1968 i folketingsårets 2. samling (Folketingstidende 1967-68, 2. samling, folketingets forhandlinger sp. 403, jfr. tillæg A sp. 1025-90), hvor det kom til første behandling (folketingets forhandlinger sp. 1127-42) og derefter henvistes til behandling i et udvalg (sp. 1245), som foretog en foreløbig gennemgang af forslaget, men ikke nåede at afgive betænkning. Udvalget modtog en skrivelse af 26. marts 1968 fra Københavns magistrat om lovforslaget; i anledning af magistratens skrivelse har indenrigsministeriet sendt udvalget en skrivelse af 27. august 1968.

Det nu foreliggende forslag er i alt væsentligt identisk med de forslag, som tidligere er forelagt folketinget. Der er dog foretaget forskellige ændringer, som skrivelsen fra Københavns magistrat har givet anledning til. Der er endvidere foretaget nogle ændringer for at bringe lovforslaget i bedre overensstemmelse med lov nr. 223 af 31. maj 1968 om kommunernes styrelse. Der er endelig foretaget ændringer på enkelte andre punkter, som indenrigsministeriet har modtaget henvendelser om. Om

ændringerne henvises til bemærkningerne nedenfor i det næstfølgende afsnit.

Forarbejderne til lovforslaget.

Den vigtigste lov om dansk vandforsyning er lov nr. 54 af 31. marts 1926 om vandforsyningsanlæg. Om loven, der byggede på en udvalgsbetænkning af 1922, henvises til Rigsdagstidende 1924-25, tillæg A sp. 6087 f., landstingets forhandlinger sp. 646 f. og 735 f. og tillæg B sp. 2645 og til Rigsdagstidende 1925-26, tillæg A sp. 2837 f., landstingets forhandlinger sp. 17, 108, 1439 f. og 1467, folketingets forhandlinger sp. 6282 f., 6359 f. og 6448; tillæg B sp. 615 f. og tillæg C sp. 589 f. og 1781 f. Loven indførte koncessionssystemet i dansk vandforsyningsret; den bestemte i så henseende, at indvinding af vand — bortset fra grundejernens indvinding på egen grund til nærmere begrænset benyttelse — kun måtte ske med tilladelse fra en landvæsenskommission med mulighed for appel til en overlandvæsenskommission. Herudover gav loven landvæsenskommissionen (overlandvæsenskommissionen) hjemmel til at foretage ekspropriation til brug for lovens formål, og der gaves regler om erstatning til grundejere, der led skade ved den sænkning af grundvandstanden, som vandindvindingen medførte. Endelig bestemte loven, at visse forhold, der kunne medføre fare for forurening af grundvandet, krævede tilladelse fra eller kunne forbydes